COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ A UNIVERSITĂŢII „ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAŞI

Hotărârea nr. 15 din 05.10.2026

privind sesizarea nr. 19257/22.09.2026

Persoana care a depus sesizarea: persoana care se identifică drept indicând adresa de corespondență electronică și arătând că este „persoană din afara comunității academice".

Persoana împotriva căreia a fost formulată sesizarea: sesizare ca angajat în cadrul personalului Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași.

Analizând sesizarea înregistrată la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași sub nr. 19257/22.09.2026, precum și înscrisurile atașate acesteia,

în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 6869/2024, al art. 100 din Carta Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași și al Codului de etică și deontologie universitară al UAIC,

Comisia de etică universitară, întrunită în ședința din data de 05.10.2026, a adoptat prezenta hotărâre, pentru considerentele ce urmează.

I. OBIECTUL SESIZĂRII

A. Sesizarea nr. 19257/22.09.2026

Autorul sesizării arată că formulează demersul în calitate de „avertizor" și „persoană din afara comunității academice", împotriva , despre care afirmă că este

În esență, se reclamă faptul că persoana vizată ar fi publicat, de pe un cont personal de Facebook, un comentariu la o postare sponsorizată a agenției „Kirvad Tour Craiova", postare ce promova un pelerinaj religios către racla Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași. Comentariul redat în sesizare are următorul conținut: *„Stai acasa ca cadavrul ala e in catedrala tot anul si nu trebuie sa va buluciti acum! 😀"*.

Autorul sesizării califică acest comentariu ca fiind ofensator și discriminatoriu, apreciind că ar aduce atingere manifestărilor religioase și convingerilor sale de credință. Sunt invocate dispoziții din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC, din Carta UAIC, din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și din Legea nr. 199/2023, solicitându-se deschiderea procedurii de cercetare, audierea persoanei vizate și aplicarea măsurilor disciplinare.

II. CADRUL NORMATIV APLICABIL

Potrivit art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, atribuția Comisiei de etică universitară constă, între altele, în analizarea și soluționarea abaterilor de la normele de etică și deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare.

Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară prevede că sesizările și reclamațiile anonime nu sunt luate în considerare, cu excepțiile prevăzute expres de actul normativ. Totodată, pentru admisibilitatea sesizării sunt cerute, în mod cumulativ, semnătura persoanei care formulează sesizarea, datele de identificare ale acesteia și o motivare argumentată privind nerespectarea normelor de etică și deontologie universitară, cu exemple concrete și cu indicarea considerentelor justificative și a surselor de documentare.

În același timp, împrejurarea că orice persoană poate sesiza Comisia nu echivalează cu o extindere nelimitată a competenței acesteia asupra oricărei conduite private a oricărui membru al comunității universitare. Comisia verifică numai faptele care pot constitui abateri de la normele de etică și deontologie universitară, în legătură cu statutul universitar, exercitarea atribuțiilor profesionale, activitatea didactică, de cercetare sau administrativă ori cu funcționarea spațiului universitar.

III. CONSIDERENTELE COMISIEI

A. Cu privire la datele de identificare ale autorului sesizării

Comisia reține că sesizarea indică un nume, o adresă de e-mail și o mențiune de semnătură, autorul prezentându-se drept . Totuși, sesizarea nu cuprinde adresa persoanei care o formulează și nici alte elemente minime care să permită individualizarea și verificarea identității acesteia, în condițiile în care autorul afirmă expres că este persoană din afara comunității academice.

Prin urmare, problema care se ridică nu este numai aceea a confidențialității identității autorului sesizării, confidențialitate pe care Comisia are obligația să o respecte, ci și aceea a existenței unor date suficiente pentru a considera că sesizarea provine de la o persoană identificată sau cel puțin identificabilă. Confidențialitatea identității autorului sesizării nu trebuie confundată cu formularea unei sesizări anonime ori insuficient individualizate.

Comisia apreciază că simpla indicare a unui nume și a unei adrese de e-mail nu este, în sine, întotdeauna suficientă pentru îndeplinirea cerințelor de admisibilitate referitoare la datele de identificare, mai ales atunci când nu rezultă niciun raport între autorul sesizării și Universitate, iar persoana se declară ca provenind din afara comunității academice. În cauză, aceste date lacunare pun în discuție caracterul identificabil al petentului și ar justifica, prin ele însele, respingerea sesizării ca inadmisibilă pentru neîndeplinirea cerințelor procedurale minime.

În orice caz, chiar dacă s-ar trece peste acest impediment procedural și sesizarea ar fi analizată ca provenind de la o persoană identificabilă, ea rămâne inadmisibilă pentru motivele ce țin de competența materială a Comisiei, dezvoltate mai jos.

B. Cu privire la calitatea persoanei vizate și limitele competenței Comisiei

Comisia observă că persoana vizată este indicată ca angajat al UAIC, în cadru. . Această calitate poate atrage, în principiu, aplicabilitatea normelor interne de conduită ale Universității, în măsura în care fapta reclamată are legătură cu activitatea universitară, cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu spațiul universitar ori cu relațiile stabilite în cadrul comunității universitare.

Cu toate acestea, simpla calitate de angajat al Universității nu transformă orice conduită privată, orice exprimare din spațiul public sau orice interacțiune extrainstituțională într-o abatere de la etica și deontologia universitară. Competența Comisiei nu poate fi întemeiată exclusiv pe statutul profesional al persoanei reclamate, ci presupune existența unei legături suficiente între conduita reclamată și mediul universitar.

Or, din sesizare nu rezultă că afirmația reclamată ar fi fost făcută în spațiul UAIC, pe o platformă instituțională a Universității, în timpul programului de lucru, în exercitarea ori cu ocazia atribuțiilor profesionale, prin folosirea autorității ori resurselor UAIC sau în cadrul unei relații instituționale cu studenți, cadre didactice, personal didactic auxiliar, personal de cercetare ori personal administrativ al Universității.

Dimpotrivă, potrivit propriei descrieri a autorului sesizării și înscrisurilor atașate, comentariul a fost publicat pe platforma Facebook, în secțiunea de comentarii a unei postări sponsorizate aparținând unei agenții private de turism, referitoare la un pelerinaj religios. Autorul sesizării arată, de asemenea, că este persoană din afara comunității academice. În aceste condiții, fapta reclamată nu apare ca fiind săvârșită în cadrul UAIC și nici în legătură cu exercitarea atribuțiilor de angajat al UAIC.

Împrejurarea că profilul public al persoanei vizate ar putea conține o referire la Universitate ori la locul de muncă nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a converti o exprimare realizată de pe un cont personal, într-un context exterior Universității, într-o conduită profesională sau instituțională supusă analizei Comisiei de etică universitară.

C. Cu privire la încadrarea conduitei reclamate ca abatere de la normele de etică universitară

Comisia nu este chemată să evalueze, în abstract, oportunitatea, decența sau caracterul adecvat al oricărei exprimări publice a unei persoane care are, în alt plan, calitatea de salariat al Universității. Controlul exercitat de Comisie este unul specializat și limitat: el privește numai acele conduite care, prin natura lor și prin contextul în care au fost săvârșite, pot constitui abateri de la normele de etică și deontologie universitară.

Invocarea generică a unor valori precum respectul, nediscriminarea, demnitatea ori prestigiul instituțional nu este suficientă pentru a atrage competența Comisiei, în absența unei conduite descrise ca fiind realizată în mediul universitar sau în legătură cu atribuțiile universitare ale persoanei reclamate. Altfel, Comisia ar ajunge să exercite o competență generală de control asupra conduitei private a tuturor salariaților Universității, ceea ce depășește rolul său legal și regulamentar.

În plus, sesizarea nu descrie o interacțiune între persoana reclamată și un beneficiar direct al educației, un membru al comunității universitare sau o persoană aflată într-o relație instituțională cu UAIC. Nu este indicată nicio conduită repetată, sistematică ori exercitată într-un

raport de autoritate universitară, astfel încât să poată fi analizată ca hărțuire, bullying ori violență psihologică în sensul normelor de etică universitară aplicabile mediului universitar.

Această concluzie nu presupune validarea conținutului comentariului reclamat și nici nu exclude posibilitatea ca autorul sesizării să se adreseze altor autorități ori mecanisme legale, dacă apreciază că afirmația respectivă încalcă legislația privind discriminarea, dreptul la demnitate ori alte norme juridice. Ea exprimă doar constatarea că, în forma și contextul în care a fost sesizată Comisia, fapta nu intră în sfera competenței sale ratione materiae.

D. Cu privire la solicitarea de sancționare

Întrucât sesizarea este inadmisibilă atât din perspectiva datelor de identificare insuficiente, cât și, în mod autonom, din perspectiva lipsei unei legături suficiente între conduita reclamată și mediul universitar ori atribuțiile profesionale ale persoanei vizate, Comisia nu poate dispune deschiderea procedurii de cercetare pe fond și nu poate proceda la audierea persoanei reclamate.

De asemenea, Comisia nu poate aplica ori propune sancțiuni disciplinare pentru o conduită extrainstituțională care nu este descrisă ca fiind săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu și care nu este circumscrisă unei abateri de la normele de etică și deontologie universitară. În măsura în care fapta reclamată ar fi apreciată ca relevantă din perspectiva altor regimuri juridice, valorificarea acesteia aparține autorităților sau procedurilor competente potrivit legii.

IV. DISPOZITIV

Pentru aceste motive, în temeiul art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, al Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară, al Cartei UAIC și al Codului de etică și deontologie universitară al UAIC, Comisia de etică universitară

HOTĂRĂȘTE:

1. **Constată** că sesizarea nr. 19257/22.09.2026 nu cuprinde date de identificare suficiente ale autorului acesteia, fiind indicat doar un nume, o adresă de e-mail și o mențiune de semnătură, fără adresa persoanei și fără alte elemente minime de individualizare/verificare a identității.
2. **Constată**, în mod autonom, că fapta reclamată nu intră în competența materială a Comisiei de etică universitară, întrucât conduita indicată nu este descrisă ca fiind săvârșită în cadrul UAIC, în spațiul universitar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu ori în legătură cu activitatea profesională a persoanei vizate.
3. **Respinge**, în consecință, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de persoana care se identifică
4. **Învederează autorului sesizării** că prezenta soluție nu reprezintă o apreciere asupra caracterului adecvat sau inadecvat al comentariului reclamat și nu îi afectează dreptul de a se adresa, dacă apreciază necesar, altor autorități ori mecanisme legale competente.
5. **Dispune comunicarea** prezentei hotărâri la adresa de e-mail indicată în sesizare, precum și persoanei vizate , după caz.

6. **Dispune supunerea** prezentei hotărâri avizului Serviciului Juridic al UAIC și publicarea acesteia pe site-ul Universității, cu anonimizarea prevăzută de reglementările aplicabile și cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.
7. **Prezenta hotărâre** poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare, în condițiile art. 30 alin. (1) din Codul de etică și deontologie universitară al UAIC.

Președintele Comisiei de etică universitară a UAIC,

Lect. univ. dr. Daniel ATASIEI

Aviz Serviciul juridic al UAIC,

Loredana GIOSAN

Data: 12.10.2026